

Nr. van het vonnis : 2626

Nr. van het Parket : BG 66.97.35-01-S

Nr. van het Repertorium : 2764

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUGGE, VIJFTIENDE
KAMER, zetelende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis
uitgesproken :

IN DE ZAAK, ambtsnive vervolgd door het Openbaar Ministerie,

tegen :

1.
handelshelper,
geb. te op
won. te

bijgestaan door meester

loco meester

advocaat te

2.
opgericht voor notaris
onvermingsnummer
met zetel te

op

vertegenwoordigd door meester
advocaat te

loco meester

Gejangd om:

DE EERSTE EN DE TWEEDE.

Als meders, ofwel om een misdad of een wanbedrijf hieronder omschreven te hebben uitgevoerd, ofwel om aan de uitvoering rechtstreeks te hebben medegewerkt, ofwel om door enige daad, tot de uitvoering ervan zodanige hulp te hebben verleend dat, zonder hun bijstand, de misdad of het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, ofwel om oomsigtingen, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, rechtstreeks het misdrijf te hebben uitgelokt;

A. Bij inbreuk op de artikelen 44 § 1-1, 45 § 4, 64 (1°, 2° en 5° lid) en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (B.S. 12.04.1962), zoals nadien geformuleerd in de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van n of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd

(instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

de eerste:

door op het terrein	zelen te	ten kadaster gekend
onder		
	in eigendom toebehorende aan	mannemer,
geb. te	op	won. te
	zonder beroep	geb. te
		op
		won. te

(beschrijving inbreuk)

- 1) tuinhuis : 2m50 x 3m05, op 55 cm vanaf de laterale perceelsgrens in de voortuinstrook;
- 2) gesloten verkoop- en stapelruimte: 6m00 x 7m88, tegenaan de wachtheuvel van de aanspalende woning; hoogten 2m90 en 2m80;
- 8) stapelruimte: 4m16 x 12m40; hoogten 4m3000 en 2m57;
- 9) werkplaats en stapelruimte: 13m23 en 17m12; hoogte: 3m95;
- 10) werkplaats en stapelruimte: 15m80 en 13m23;
- 11) werkplaats : 4m58 x 13m33; hoogten (lessenaarsdak): 3m34 x 2m85;
- 12) open afdak: 6m15 x 8m05;
- 13) twee metalen containers: 2m45 x 6m05 (n container wordt gebruikt voor het opvangen en stockeren van houtstof);
- 14) houten constructie (type groot tuinhuis) in gebruik als stapelruimte: 6m16 x 6m12;
- 15) houten tuinhuis: 2m05 x 3m56;
- 16) houten tuinhuis: 3m05 x 2m62;
- 17) houten tuinhuis: 3m51 x 4m20;
- 18) grote, houten bergplaats: 17m05 x 9m42;
- 19) vijver ;

in stand gehouden te hebben

te in de periode gaande van 1995 tot en met 24.03.1997;

de feiten sub thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003).

B. Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1-1°, 66 (1°, 2° en 5° lid) en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15.03.1997), door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, door namelijk zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgemeester en Schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd), in casu :

op het terrein omschreven onder de tenlastelegging A

door de instandhouding van de onder A omschreven toestand

de eerste te in de periode gaande van 25.03.1997 tot en met 30.04.2000,

de tweede te in de periode van 02.07.1999 tot en met 30.04.2000;

De feiten onder de tenlastelegging B thans strafbaar overeenkomstig de artikelen 1, 2, 99 § 1-1°, 146-1°, 146-9°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999), zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003)

met de omstandigheid dat de gedaagde en besoon is die wegens zijn beroep of activiteit uitvoerend of wederen koopvervalsverval te koop of te huur zet, verkoopt of in huur geeft, bouw of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstelt of die bij die verdringen als tussenpersoon optreedt

C. Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° en § 3), 146-1°, 146-9°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003), de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst,

OP STRAFGEBIED

1. De aan de beklaagden ten laste gelegde feiten, omschreven onder de tenlasteleggingen A, B en C zijn, voor zover ze bewezen zijn, in hoofde van de beklaagden de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet, daar zij onderling verbonden zijn door eenheid van doel en verwezenlijking, waarvan de termijn van verjaring voor het geheel van de feiten, die elk onderling niet gescheiden zijn, door een langere termijn dan de verjaringstermijn, slechts begint te lopen vanaf het laatste ten laste gelegde feit, i.e. op 23.08.2004. Sederstien zijn geen vijf jaar verstreken. De strafvordering lastens de beklaagden is niet vervallen door verjaring.

2. Het artikel 146, derde lid van het DORO, zoals gewijzigd door artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003, in de mate dat het niet vernietigd werd door het Grondwettelijk Hof bij arrest nr. 14/2005 van 19 januari 2005, bepaalt dat het misdrijf van in stand houden van inbreuken bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° nog slechts strafbaar is voor zover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden. Ingevolge artikel 2, lid 2 van het strafwetboek dient van deze mildere strafwet terzake toepassing gemaakt te worden.

De rechtbank dient derhalve na te gaan of het onder de tenlasteleggingen A, B en C ten laste gelegde misdrijf van in stand houden in casu nog langer strafbaar is.

De onvergunde constructies waarop de tenlasteleggingen A, B en C betrekking hebben, zijn volgens het gewestplan vastgesteld bij K.B. dd. 07.04.1977, gelegen in een natuurgebied.

De aanvraag ligt volgens het vastgesteld bij M.B. dd. 26.01.1996, in een natuurgebied.

Het begrip 'ruimtelijk kwetsbaar gebied' wordt omschreven in het vierde lid van artikel 146 DORO.

De gebieden die worden opgesomd in dit vierde lid zijn :

1. bestemmingsgebieden opgesomd in het K.B. van 28 december 1972 betreffende de omroeping en de toelating van de bestemmingsgewestplannen en de gewestplannen, en die voorkomen in die gewestplannen, zoals "natuurgebieden" ;
2. bestemmingsgebieden die voorkomen in *sonnige* gewestplannen ;
3. de grote eenheden natuur (GEN) en de grote eenheden natuur in ontwikkeling (GENO) en de ermede vergelijkbare gebieden aangewezen in ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP) of plannen van uitleg. en
4. de duingebieden en voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden aangewezen krachtens het decreet van 14 april 1993 houdende maatregelen tot bescherming van de kustduinen.

Een natuurgebied is een ruimtelijk kwetsbaar gebied in de zin van artikel 146, lid 4 DORO.

Het aan de beklaagden ten laste gelegde misdrijf van in stand houden, is dan ook nog steeds strafbaar.

3. Door de gegevens van het opsporingsonderzoek en door het onderzoek ter terechtzitting zijn de tenlasteleggingen A, B en C in hoofde van de eerste beklaagde bewezen.

Door de gegevens van het opsporingsonderzoek en door het onderzoek ter terechtzitting zijn de tenlasteleggingen B en C in hoofde van de tweede beklaagde bewezen.

De beklaagden hebben de zonder vergunning vergunningsplichtige constructies, vermeld in de dagvaarding onder de cijfers

in stand gehouden. De feiten worden overigens niet betwist.

Omtrent het al dan niet verkrijgen van een vergunning/regularisatie dient opgemerkt dat de rechtbank enkel oordeelt over het al dan niet bestaan van strafrechtelijke inbreuken en het vergunningsbeleid voorbehouden is aan het College van Burgemeester en Schepenen.

4. Met de wet van 4 mei 1999 werd in het Belgisch straf- en strafprocesrecht de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen ingevoerd (B.S. 22 juni 1999 en van kracht sinds 2 juli 1999)

Een rechtspersoon is krachtens artikel 511w. strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

Een cumulatie in de vervolging van rechtspersoon en natuurlijke persoon is mogelijk.

Wanneer de geïdentificeerde natuurlijke persoon het misdrijf wetens en willens heeft gepleegd, dan kan hij samen met de rechtspersoon veroordeeld worden.

Dit betekent dat de natuurlijke persoon de inbreuk bewust en vrijwillig moet hebben gepleegd. Dit vereist geen bijzondere inzet.

In casu brengt dit met zich dat rechtspersoon en natuurlijke persoon samen kunnen vervolgd en veroordeeld worden.

De eerste beklaagde is zaakvoerder van de vennootschap en heeft de beslissing genomen om het bouwmisdrijf in stand te houden. Als natuurlijke persoon is hij strafrechtelijk verantwoordelijk. Uit het gsmossier blijkt immers dat de eerste beklaagde weet dat hij een bouwmisdrijf in stand houdt.

houdt eveneens het bouwmisdrijf in stand en haalt daar ook economisch voordeel uit.

5. Nopens de strafmaat.

De beklagden hebben doelbewust het bouwmisdrijf in stand gehouden. Zij gaan er ten onrechte van uit dat hun eigen belang hoger staat dan de ruimtelijke ordening die de gemeenschap door de strafwet gehandhaafd wil zien.

Ze hebben gehandeld vanuit de overtuiging dat de uitgevoerde werken wel zouden blijven en zonodig maar geregulariseerd moesten worden. Ze hebben aldus niet het minste respect gehad voor de stedenbouwkundige regels.

Nu zij handelen uit winstbijag en uit het misdrijf ook daadwerkelijk en langdurig economisch voordeel haalden komt het opleggen van een effectieve geldboete zoals hiernabepaald passend voor terecht. De beklagden ertoe aan te zetten de desbetreffende reglementering te respecteren.

De eerste beklagde pleegde de feiten sub A, B en C met éézelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65 SWB slechts één straf dient te worden uitgesproken.

De tweede beklagde pleegde de feiten sub B en C met éézelfde misdadig opzet, zodat er overeenkomstig artikel 65 SWB slechts één straf dient te worden uitgesproken.

De feiten werden gepleegd vóór, op en na 1 maart 2004 zodat de uit te spreken geldboete rechtstreeks in euro dient te worden uitgedrukt en de opdecimes gebracht worden op vijfenveertig bij toepassing van artikel 36 van de wet van 7 februari 2003.

6. Nopens de herstellvordering.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vordert in zijn brief dd. 2 maart 2001 het herstel van de plaats in haar oorspronkelijke staat, wat impliceert het slopen van alle wederrechtelijke opgerichte constructies en verwijderen sloopafval van het terrein ; dempen van de vijver ; verwijderen van alle gestapelde materialen, toestellen en voertuigen van het terrein ; uitbreken verharding en verwijderen afsluiting ; herstel van het maaiveld in de oorspronkelijke toestand.

Artikel 149 § 1, eerste lid DORO, zoals gewijzigd, bepaalt : *"Naast de straf kan de rechtbank bevelen de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdig gebruik te staken, en/of bouww- of aanpassingswerken uit te voeren en/of een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft vertregen (...)"*

Deze bepaling moet worden gelezen in de context van artikel 159 van de Grondwet, krachtens hetwelk de hoven en de rechtbanken geen gevolg mogen geven aan de bestuurshandelingen die niet met de wetten overeenstemmen. De rechtbank dient de herstellvordering op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel of ze op machtsoverschrijding of machtsafwending beruht.

Meer bepaald dient de rechtbank nu te gaan of de beslissing van het bevoegde bestuur om het herstel van de plaats in de vorige toestand te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Wanneer vastgesteld wordt dat de vordering van de overheid steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, moet de rechtbank deze vordering zonder gevolg laten. Het behoort de rechtbank evenwel niet toe de opportuniteit van de gevorderde maatregel te beoordelen.

De rechtbank is van oordeel dat, in acht genomen de motieven aangehaald in de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, de vordering niet steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is. De vordering is toereikend gemotiveerd door de juridische vaststelling dat de onvergunde vergunningsplichtig constructies gelegen zijn in natuurgebied en de feitelijke vaststelling dat de in stand gehouden constructies niet bestaanbaar en verenigbaar zijn met de omgeving en de ruimtelijke draagkracht van het natuurgebied is overschreden.

De herstellvordering staat in verhouding tot de ernst van de overtreding.

De plaats is nog niet in de oorspronkelijke toestand hersteld en er is evenmin een regulatie overeenkomstig een verleende vergunning.

Het door de herstellvorderende overheid gevorderde herstel van de plaats in haar oorspronkelijke toestand is nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het misdrijf omschreven in de tenlasteleggingen A, B en C een einde te stellen.

Het vonnis voor de goede ordening van de ruimte door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand weegt op tegen de last die er voor de overtreders uit voortvloeit. Het bestuur heeft uit de correct beoordeelde feitelijke situatie de naar recht en redelijkheid verantwoorde conclusie getrokken. De vordering is niet kennelijk onredelijk.

Kortom, tot de herstellvordering werd beslist door de bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële voorschriften ; het blijkt niet dat deze vordering werd genomen met machtsuwendig, machtsoverschrijding of miskenning van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Zij strookt met de wet.

In acht genomen de aard van de constructies. Bepaalt de rechtbank de termijn van het herstel op 12 maanden vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis om de beklaagden de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hen bij dit vonnis opgelegde verplichtingen te onttrekken.

De op te leggen dwangsom van 495.79 euro/dag moet de beklaagden er effectief toe aanzetten het rechterlijk bevel uit te voeren.

OM DEZE REDENEN :

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid :

artikelen 2-lid 2, 5, 40, 65, 66, 100 van het strafwetboek;

artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;

artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 van het wetboek van strafverordering.

alsmede alle overige in de dagvaarding vermeldde en hiervoor aangehaalde en bewezen wetsartikelen.

DE RECHTBANK,

Rechtslopende OP TEGENSPRAAK ten aanzien van beide gedaagden :

Verbeterd de dagvaarding zoals voormeld.

In hoofde van de eerste gedaagde

Verklaart de feiten sub A, B en C bewezen en veroordeelt de gedaagde uit dien hoofde, voor al deze feiten samen, tot een geldboete van **HONDERD EUR** ;

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, zoals laatsr gewijzigd door art. 36 van de wet van 07.02.2003, voormelde geldboete met vijftienveertig decimes verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **VIJFHONDERD VIJFTIG (550,00) EUR**.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van één maand.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vergoeding van 29,30 EUR, zoals bepaald in artikel 77 van het K.B. houdende algemeen reglement op de proceskosten in strafzaken (B.S. 27 mei 2007).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJF EN TWINTIG EUR + 45 decimes = 137,50 EUR** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begraafplaats van de federale overheidsdienst Justitie (artikelen 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985, in werking getreden door het K.B. van 18 december 1986, en laatsr gew. bij K.B. van 31.10.2005).

Verwijst deze veroordeelde tevens solidair met de medeveroordeelde tot de kosten van het geding, in totaal begroot op 82,28 EUR.

In hoede van de tweede gedagde

Verklaart de feiten sub B en C bewezen en veroordeelt de gedaagde uit dien hoofde, voor de beide feiten samen, tot een geldboete van **HONDERD VIJFTIG EUR** ;

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 30 van de wet van 07.02.2003, voormelde geldboete met vijftienveertig decimes verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **ACHTHONDERD VIJF EN TWINTIG (825,00) EUR**.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vergoeding van 29,30 EUR, zoals bepaald in artikel 77 van het KB houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S. 25 mei 2007).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJF EN TWINTIG EUR + 45 decimes = 137,50 EUR** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie. (artikelen 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985, in werking getreden door het K.B. van 18 december 1986, en laatst gew. bij K.B. van 31.10.2005).

Verwijst deze veroordeelde tevens solidair met de medeveroordeelde tot de kosten van het geding, in totaal begroot op 82,28 EUR.

Beveelt de beklagden over te gaan tot herstel van de plaats nader vermeld in de oorspronkelijke dagvaarding, in de oorspronkelijke toestand, dit door

- het slopen van alle wederrechtelijke opgerichte constructies en verwijderen sloofafval van het terrein ;
 - dempen van de vijver ;
 - verwijderen van alle gestapelde materialen, toestellen en voertuigen van het terrein ; ontbreken verharding en verwijderen afsluiting ;
 - herstel van het maaiveld in de oorspronkelijke toestand,
- binnen een termijn van **TWAALF MAANDEN** te rekenen vanaf de dag dat onderhavig vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden.

Veroordeelt de eerste en de tweede beklaagde ieder tot het betalen aan de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van een **DWANGSOM** van 495,79 euro per dag vertraging voor het geval dat de veroordeling tot herstel zoals hierboven vermeld niet volledig werd uitgevoerd, met dien verstande dat de dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre huidig vonnis vooraf werd betekend.

Beveelt dat voor het geval de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van ambiswege in de uitvoering ervan kan voorzien, overeenkomstig hetgeen thans is bepaald in artikel 153 DORO.

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en ausgesproken op de openbare terechtzitting van zestien december tweeduizend en acht.

waanzekelden :

afgevoerrechtsprekend rechter;
eerste substituut procureur des Konings;
griffier;